

Farul Creștilor

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 8

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
26 Febr. 1938

UNIUNEA NAȚIONALĂ A FEMEILOR BAPTISTE DIN ROMÂNIA

de Earl Truța

Probabil veți rămânea surprinse de titlul din fruntea acestor rânduri. Sper că el va stârni destul interes pentru oricare creștină idealistă și dornică de a lucra pentru Domnul ei.

Noi avem nevoie să ne strângem rândurile. Avem nevoie să ne unim, să avem un singur gând, un singur plan. Lucrarea și răspunderea noastră este mare. Numai lucrând, ne facem datoris noastră către Domnul, și către acei în timpul cărora trăim. Numai astfel vom putea lăsa roade binecuvântate în urma vieților noastre.

În cele ce urmează, doresc să înfățișez motivele cari cer muncă noastră și anume munca noastră unită, munca noastră organizată.

1. Hristos are nevoie de lucrarea credincioasă a femeilor baptiste din România, pentru cauza Împărăției Sale. Are Hristos nevoie de ajutorul femeilor? El a ales planul acesta de a lucra prin oameni și femei, tineri și tinere pentru aducerea împărăției Sale. El se servește de inima noastră, pentru a răspunde la strigătul celor întristați, de picioarele noastre, pentru a merge în casa celor lipsiți, de mâinile noastre, pentru a da ajutor, de limba noastră, pentru a mângâia pe cei măhniiți. Pavel ne îndeamnă să lucrăm spunându-ne că: „Suntem lucrători împreună cu Dumnezeu.”

2. Hristos recunoaște lucrul femeilor. Noi vrem să ne închinăm Lui. Vrem să-I aducem serviciul nostru. Să hrănim pe cei flămânzi, să răcorim pe cei însetați, să îmbrăcăm pe cei goi, să vizităm pe cei bolnavi și pe cei închiși. Și, când vom face partea aceasta, vom auzi în sufletele noastre, cuvintele lui Isus: „Ea a făcut, ce a putut.”

3. Hristos binecuvintează lucrul femeilor. Femeile baptiste, în

multe alte țări, sunt de mulți ani organizate și lucrează. Ele mărturisesc că Dumnezeu a întrebuițat serviciul lor, dupăcum altă dată a întrebuițat Isus numai cinci pâini și doi pești ale unui băiat. Când femeile, ca și băiatul, au dăruit tot ce au avut, chiar dacă a fost puțin, Hristos a înmulțit darul lor și a hrănit mii de suflete. Să nu facem și noi la fel?

4. România are nevoie de lucrul nostru. O țară nu se ridică mai sus decât nivelul moral și spiritual al femeilor ei. Multe acțiuni bune așteaptă să fie întreprinse pentru binele obștesc de această organizație a femeilor creștine.

5. Comuna noastră are nevoie de lucrul nostru. E ură în comuna noastră —, noi să arătăm dragoste. E gelozie în comuna noastră —, noi trebuie să fim mulțumite cu ceace avem și să ne bucurăm de succesul altora. E crimă și nedreptate în comuna noastră —, noi trebuie să ne purtăm cu milă și bunătate. Dumnezeu e suduit în comuna noastră —, noi să-L lăudăm. În societatea noastră vom primi inspirație pentru a trăi aceste idealuri.

6. Biserica noastră are nevoie de organizația femeilor. Biserica e compusă din toți membrii ei — și bărbați și femei. Ca femei, trebuie să împărtășim răspunderea față de lucrul bisericii. Cât de tare va fi biserica noastră când societatea femeilor, prin toate lucrările sale, va ajuta și lucrul în biserică și lucrul bisericii din comuna noastră și până la marginile pământului.

7. Păstorul bisericii are nevoie de lucrul femeilor. Păstorul bisericii are nevoie de rugăciunile noastre individuale și unite. El are nevoie de serviciul nostru. De atâtea ori mâna femeilor poate

să ajute mai mult decât serviciul păstorului. Trebuie să existe o concurență între societatea femeilor și între păstor. Sarcina lui va fi mult mai ușoară. Lucrul bisericii va fi cu mult mai roditor.

8. Noi înșine avem nevoie de o lucrare organizată. Noi avem nevoie de studiul biblic, care va inspira și va ajuta mai cu seamă lucrul femeilor. Avem nevoie să studiem mai mult misiunea. Rugăciunea unită ne va întări în credința și viața noastră și va deschide noi căi de a lucra pentru Hristos. Numai lucrând, putem împlini și dezvolta talentele primite de la Dumnezeu. Avem nevoie de inspirația pe care o primim prin unirea cu alte surori. Experimentând puterea lui Hristos, ne vom întări și vom crește.

9. Pilda altora ne inspiră să lucrăm și noi. Surorile din America serbează în anul acesta jubileul de cincizeci de ani de existență. Prin lucrul acestor femei s'au ridicat orfelinăte, unde sunt întreținuți mii de orfani. S'au înființat universități pentru educația aleasă a tineretului lor. S'au susținut și se susțin, sute de misionari în Asia, Africa, America de Sud și în Europa. Seminarul nostru din București și Școala de Fete, sunt întreținute numai cu darurile de la Crăciun ale femeilor. Tot darurile lor, au ajutat la înfrumusețarea bisericii noastre din București. Dacă ele nu ar fi iubit pe Domnul și nu s'ar fi unit să lucreze pentru cauza împărăției Sale, nimeni nu ar fi făcut aceste lucruri minunate, în locul lor.

Exemple frumoase ne sunt oferite despre lucrul femeilor din China, Japonia, America de Sud, Anglia, Africa, Ungaria, Germania și alte țări. Peste tot, femeile s'au unit ca să lucreze. **A sosit cea-**

(Continuare în pagina 4-a)

Farul Creștin**Revistă religioasă**Anul VI. No. 8. 26 febr. 1938
Apare în fiecare Sâmbătă**Abonamentul:****Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.**
In străinditate dublu.**Nu se primesc abonamente
decît cu trimiteră banilor
înainte.**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: **N. Oncu, Arad, Str. Blădușiei 4.****Aviz important**

Duminecă, în 27 Februarie, fratele D. Vrânceanu va petrece în Arad. Cu această ocazie bisericile din Arad au aranjat următorul program: Dimineața între orele 10—11, se va ține un serviciu religios în biserică din Arad-Șega, cu subiectul: „Valoarea citirii zilnice a Bibliei” la care va cânta fr. Vrânceanu.

După masă dela orele 5 în sus se va ține în biserică evanghelică (roșie) de lângă Tribunal un serviciu religios special, la care corul din Arad, combinat cu orchestra din Timișoara, având ca solist pe fr. Vrânceanu, va cânta Oratoriul: „IEȘIREA DIN EGIPT”. Frații din oraș și din jur sunt invitați să ia parte la aceste servicii.

La biroul Uniunii și Redacția FARUL s'a instalat telefon, pentru ca pe această cale frații să poată fi mai repede serviți. Între orele 8—1 și 3—7 suntem totdeauna la birou și frații de oriunde ne pot chema la telefon. Numărul telefonului e 2462, Arad.

(Urmare din col. III-a)

sluji vouă” (2 Cor. 11:8).

Citațiile biblice s'ar putea înmulți, dar credem că acestea sunt destule ca să arate că, e biblic ca predicatorii să primească o plată fixă, iar bisericile sunt obligate de Domnul să le-o dea.

Dar și simțul nostru creștin ar trebui să ne spună că suntem datori să plătim mai bine predicatorii noștri. Ei sunt podoaba bisericilor noastre. Ar trebui să ne rușinăm să-i lăsăm să suie, când noi avem din belșug. Ce fericiți ar fi ei, când copilașii și soțiile lor ar avea ce le trebuie și grija zilei de mâine nu i-ar apăsa așa de greu! Ei ar fi de două ori mai buni predicatori, mai înflăcărați și mai folositori dacă n'ar fi siliți de multe ori să lase cuvântul lui Dumnezeu și să slujească meselor.

I. Cocuț**EI SUNT EROI!**

Am început scrierea acestui articol cu un simț de admirație și de durere. Cu admirație față de predicatorii baptiști din România. Nu există nicio clasă de oameni, cari să ducă o viață așa de grea și de plină de jertfă ca și ei. Suntem acuzați că ne îmbogățim cu bani străini, pe când nu există clasă de slujbași în România, care să aibă așa mizerabilă plată ca și predicatorii. Majoritatea salariilor lor nu trece peste 1500. Unde și unde se găsesc predicatori plătiți și mai bine, cu 2000 sau 2500. Dar sunt zeci de predicatori cari primesc 1200, 1000, 800, 500 și 300 lei pe lună. Și la mulți acesta le este singurul izvor de câștig. Te doare în suflet să te și gândești la așa ceva, dar așa e! Din această plată își susțin căminul și copilașii lor scumpi. Pentru acest salariu se cere să treacă peste dealuri și peste văi, să alerge zi și noapte vestind Evanghelia și păstorind sufletele! Mulți din ei și-au ruinat deja sănătatea cu lucrul mult.

De ce să fie acest lucru așa? Nu sunt acești oameni capabili să câștige mai mult? Ba da, de mii de ori da! Sunt mulți pastori sufletești cari, dacă ar părăsi această slujbă, și-ar găsi imediat o ocupație din care să adune averi peste averi și să ducă o viață ușoară! Dar ei nu pot face acest lucru! Sufletul lor nu-i lasă! Au simțit chemarea și porunca de sus să plece în lume cu Evanghelia și ei știu că, „cel ce lasă steagul, nu-i om de cinste”. N'ar avea liniște și pace toată viața lor, dacă ar părăsi lucrul sfânt. Iubirea față de Domnul îi duce la această jertfă mare pentru cauza Lui. Ei sunt ca Ieremia, care în zadar a încercat să înăbușească focul Cuvântului divin în sufletul său! Da, ei sunt eroi!

Cei ce sunt ispițiți să-i critice, să se întrebe întâi dacă ar fi gata să facă această jertfă în locul lor și, văzând că nu pot răspunde cu „da”, să-și închidă gura și să-și descopere capul în fața acestor martiri ai crucii.

Totuși trebuie să fie undeva o greșală! E adevărat că în orice împrejurări, viața de păstor de suflete e grea și plină de jertfă. Dar e tot atât de adevărat că această jertfă și povară poate fi ușurată! Un mare motiv pentru

care această jertfă e îndoită, e demonul sgârceniei, e acel păcat pe care Biblia îl pune alături de curvie, de idolatrie și ucidere.

Acești sgârciți au îndrăzneala să meargă până acolo, încât să spună că vestitorul Evangheliei nu trebuie să primească o plată fixă, ba unii spun că nu trebuie să primească nicio plată. De sigur ei nu iau acest lucru din Biblie. Se leagă unii de acel verset care spune: „Fără plată ați primit, fără plata să dați” (Matei 10:8). Dar ei suferesc aici cu bună știință Biblia, pentru că, citind mai sus și mai jos, vezi că aici nu e vorba de predicarea Evangheliei, ci de facerea minunilor. Domnul n'a vrut ca ucenicii Săi să facă comerț cu minunile. In ce privește vestirea Evangheliei, însuși Isus spune, când îi trimite pe ucenici: „...vrednic este lucrătorul de PLATA sa” (Luca 10:7). Și Hristos a primit jertfa femeilor credincioase pentru sprijinirea Sa când a vestit Evanghelia: „...cari îl ajutau cu ce aveau”.

Pavel apostolul, e foarte clar în arătarea datoriei bisericilor ca să-și susțină predicatorii lor cu cele materiale. Iată câteva din cuvintele sale: „Cine primește învățătura în cuvânt, să facă parte din TOATE BUNURILE lui și celui ce-l învață”. (Galateni 6:6). Aceasta e o poruncă lămurită. Corintenilor le spune: „Cine merge la războiu pe cheltuiala sa? Cine sădește o vie și nu mănâncă din rodul ei? Cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei?... Dacă am semănat printre voi bunurile duhovnicești, mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice?... Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte, sunt hrăniți din lucrurile dela Templu și că cei ce slujesc altarului au parte dela altar? Tot așa Domnul a rânduit ca ceice propovăduiesc Evanghelia, să trăiască din Evanghelia” (I. Cor. 9:7—14). Nu e destul de clar că Domnul a rânduit ca vestitorii Evangheliei să fie plătiți de biserică, așa cum erau plătiți slujitorii așezământului legii din Vechiul Testament?

Și Pavel însuși a primit plată dela biserică. Iată ce zice el: „Am despoiat alte biserici, primind dela ele O PLATĂ, ca să vă pot

(Continuare în col. I-a)

Decizia lui Decius și urmările ei

de L. L. Sezonov

Prigonirea sub împăratul Decius — 249—251 —, a venit pe neașteptate, ca o furtună sau o ploaie într-o zi de secetă, peste capul creștinilor. Prigonirea i-a găsit nepregătiți. Ei n'au veghiat și nici nu s'au așteptat la așa ceva. Decizia lui Decius cerea foarte puține forme de judecată de împlinit. Adeseori judecata nici nu dura mai mult de cinci minute. Intregă judecata se rezuma la câteva întrebări: „Ești tu creștin?” „Da”. „Vei aduce jertfă zeilor și împăratului?” „Nu”. „Să fie pedepsit”. Intotdeauna însă, acuzatul sau condamnatul, putea imediat să-și arate credincioșia, oferind tămâie pe altarul zeilor, sau pe altarul împăratului. Dacă o făcea, atunci era pus imediat în libertate, dacă voiau judecătorii.

Episcopul din Antiohia a fost silit să asiste la execuția celor șase membri din biserica lui. După ce i-a venit rândul lui, și-a pus capul pe stâlpul de execuție murmurând încet: „Iată, Doamne Isus, eu vin odată cu copiii pe cari Tu mi i-ai dat”.

Pleava luată de vânt

Ca nici odată până atunci, prigonirea lui Decius a scos din biserica creștină multă pleavă. Vântul prigonitor, a luat din rândurile martirilor pe acei cari erau creștini de formă. Ei au venit și au dus jertfă pe altarul zeilor și, în fața judecății, s'au lepădat de Hristos și de frații lor în credință. Vorba din bătrâni: „Eu n'am auzit și pe acolo n'am trecut”. Și e dureros că de aceștia au fost foarte mulți. „Încă înainte de luptă”, scrie Ciprian, „mulți au fost înfrânți și fără să se întâlnească cu vrăjmașul, au căzut. Ei nici n'au căutat cel puțin faima sau scuza că au jertfit contra voinței lor, nici n'au așteptat măcar să fie chemați și chestionați. Ei au alergat de bună voie în piață (locul de jertfă)”. Ciprian mai scrie, că adeseori era o mare îmbulzeală de creștini, care mai de care, să capete certificatul că a jertfit idolilor.

Nimic nu e ascuns

care nu va fi descoperit și nimic tănuț, care nu va fi cunoscut, a spus Domnul Isus. O parte dintre creștini însă, n'au îndrăznit să

se lepede de Domnul în public și astfel să aducă jertfe pe altarul zeilor, așa după cum cerea Decizia lui Decius. De aceea au căutat să mituiască pe funcționarii statului, rugându-i să le elibereze certificate sau dovezi oficiale, cum că ei au adus jertfă zeilor. Astfel foarte mulți și-au procurat certificate cum că au sacrificat, conform Deciziei, când de fapt ei n'au îndeplinit acest act idolatru. Alții încercau să dovedească „cu martori”, că au jertfit idolilor. Fără îndoială acești creștini frauduloși și spertari sau „învârtitori”, au fost tot așa de vinovați ca și acei care s'au lepădat cu totul și pe față, de credința lor și de Domnul Isus.

Fără îndoială, mulți dintre acești creștini care și-au procurat „Certificate oficiale” false, cum că au jertfit pe altarul păgân, niciodată n'au gândit că, ceace au făcut în ascuns, va fi dat la lumină odată și odată. În 1893 și 1894, făcându-se niște săpături lângă Cairo, în Egipt, s'au desgroapă câteva din aceste „certificate oficiale” și astăzi sunt păstrate în Muzeul dela Berlin. Ele sunt niște bucățele mici de frunze de papyr și sunt scrise în limba greacă. Unul dintre aceste „certificate” îl dăm în traducere, mai jos:

„Comitetului de sacrificare al satului Insula lui Alexandru din partea lui Aurel Diogen, fiul lui Satab, din satul Insula lui Alexandru. Cam în vârsta de 72 ani. Pata pe sprânceana dreaptă. Eu totdeauna sacrificam zeilor și acum în prezența D-voastră, conform celor prescrise, eu am sacrificat, băut și gustat din jertfă, și de aceea Vă rog certificați lucrul acesta. Să prosperați mereu. Eu, Aurel Diogen, am declarat aceasta”

(Apoi urmează în altă scriere de mână, câteva cuvinte cari deabea pot fi citite).

„Eu A... l-am văzut sacrificând...

Frimul an al Împăratului, Cezar.

Caius Messius Quintus

Trayanus Decius Pius

Felix Augustus.

a 2-a zi Epiphii. (26 Iunie 250).

Din „certificatul oficial” se pot observa următoarele: că un creștin oarecare, cu numele de Aurel Diogen, fiul bătrânului Satab, din comuna Insula Alexandru, a făcut o cerere, prin care roagă să i se elibere o dovadă că

a luat parte la ceremoniile religioase, cerute de lege, și că s'a împărțit cu jertfele, adică a mâncat și a băut din cele ce a adus ca jertfă. Apoi, că vreun judecător roman cu numele de A..., autentifică declarația lui Aurel Diogen și declară că l-a văzut aducând jertfe. În sfârșit, data certificatului este de 26 Iunie 250 și este adresat Comisiei comunale a comunei Insula lui Alexandru.

Din cele de mai sus se vede, că Domnul Isus a mai fost vândut și de alți ucenici, afară de Iuda Iscarioteanul. Se pare că lumea totdeauna a fost plină de „credincioși”, asemenea lui Esau, gata să vândă pâinea pentru piatră, cele nevăzute, pentru cele văzute și cele spirituale pentru cele pământești și vremelnice.

Deci, se pune întrebarea: ce sunt eu, un Esau sau un Iacob? ce voi fi, un martir sau un trădător?

În numărul viitor:

Episcopul CIPRIAN

ȘTIRI

Ateștii din Rusia, au început un nou fel de luptă contra creștinilor. Ei le închid bisericile spunând că, trebuie să îndrepte străzile, sau să zidească un așezământ pentru stat. Apoi nu-i prigonesc — zic ei, — pentru că sunt creștini, ci pentru că sunt „spioni și teroriști fasciști”. Ce ciudat că în România unii acuză pe bapțiști că sunt comuniști și comuniștii din Rusia îi acuză că sunt fasciști, deși noi n'avem nimic de a face cu astfel de mișcări.

Anglia are 26 milioane de măști împotriva gazelor de războiu.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No 16

Hristos satisface totul

Predică la Radio de V. W. Jones

Din bunăvoința fr. V. W. Jones, păstorul Bisericii Baptiste Române din Philadelphia, am obținut articolul acesta pentru a fi publicat spre profitul cititorilor „Farului Creștin”. El este conținutul unei „Cuvântări la Radio”, care a fost radiodifuzată pentru toți românii din America, cu ocazia convenției și jubileului de 25 ani a Asociației Bisericilor Baptiste Române din America, ținut în Detroit luna August 1937. RED.

Omul este obișnuit să umble, să vadă și să audă ceva nou. E un fapt așa de firesc, căci când se întâlnesc doi laolaltă, se întrebă unul pe altul: „Ce mai știi de nou?”, sau „Ce mai aveți nou?”. Chiar ascultătorii Cuvântului lui Dumnezeu doresc în fiecare Duminică sau de câteori li se predică, să audă ceva nou. Faptul însă, este, că ei aud ceva deosebit, însă nu nou. Și nici acum nu veți avea ceva nou. Căci, chiar în sfânta Carte ne spune învățatul Solomon, care a trăit acum 3000 de ani, că în lumea aceasta, nu este nimic nou. „Ce a fost”, zice Solomon, „va mai fi și ce s'a făcut, se va mai face; nu este nimic nou sub soare!”. Acel om învățat a descoperit faptul stabilit de Dumnezeu, că toate se repetă la rândul lor. A observat munca și dorințele oamenilor, cât se chinuiesc ca să strângă averi, să ajungă să fie ceva: a observat alergarea oamenilor încoace și în colo, îngrijorați și oboșiți, și apoi s'a întrebat: pentru ce sunt toate acestea? „Ce folos”, zice el, „are omul din toată truda pe care și-o dă sub soare?”. Un neam trece, altul vine, și pământul rămâne veșnic în picioare. Soarele răsare, apune și alergă spre locul de unde răsare din nou. Vântul suflă spre miazăzi, și se întoarce spre miazănoapte; apoi iarăși se întoarce, și începe din nou aceleași rotituri!”.

Și observând toate aceste lucruri, el zice: „Ochii, nu se mai satură privind, și urechea nu se obosește auzind”. Și oare nu e așa? Toți suntem dornici să vedem și să auzim, ca, prin aceasta, să devenim mai cuminiți sau mai învățați. Inșă după toate acestea, observăm că atunci când omul crede că are ceva și știe ceva, trebuie să le lase toate și să părăsească lumea aceasta. Căci, „un neam trece și altul vine”. Și atunci, descurajat în inima sa, Solomon zice: „O, deșertăciune a deșertăciunilor; totul este deșertăciune”. Da, și când citim în capitulul întâi din cartea Ecclesiastului, el ne spune: „M-am pus în inimă să cunosc înțelepciunea și să cunosc și nebunia, dar am aflat că și acestea sunt deșertăciune și vânăre de vânt”.

Și așa e guvernată întreaga istorie a rasei omenești. După cum e zicala: „Is-

torie se repetă”. Cele ce au fost, vor mai fi, și cele ce s'au făcut de sute de ori, iarăși se fac. Civilizații au fost și au dispărut, și altele vin și dispar. Impărății se ridică și se prăbușesc. Acestea toate ne arată străduințele rasei omenești, lupta pentru existență și încercările de a se elibera sau a se scăpa de lanțurile mizeriei și suferinței. Ne arată alergarea omului în căutarea fericirii, unde să-și vadă împlinit visul într-o așazisă epocă de aur. Dar, vai, toate acestea s'au sfârșit în faliment și omul n'a mai ajuns să și le însușească. Fiecare civilizație și fiecare veac ajunge până la un loc, până la o înălțime și apoi cade și se distruge. Și ceea ce s'a întâmplat cu popoarele și civilizațiile din trecut, se întâmplă și acum chiar sub privirea ochilor noștri. Elementele care au lucrat la distrugerea civilizațiilor din trecut, lucrează și acum la distrugerea civilizației din prezent.

Cu toată înaintarea în așazisă „știință”, cu toate descoperirile și invențiile din ultimul timp, omul a rămas tot om, — neputincios în fața morții, neputincios în fața furtunilor și cutremurilor de pământ.

Apoi încercările lumii civilizate de a ridica traiul prin bogăție și prosperitate, e la fel un faliment. Bogăția n'a eliberat pe om de sub jugul egoismului, nici nu l-a pus pe o treaptă mai înaltă, în ceea ce privește starea lui morală și spirituală. Popoarele lumii din trecut s'au prăbușit în distrugere și ruină atunci, când au prosperat și au avut de toate. Deci, iată și aci omul a dat faliment. Căci apostolul Iacob descrie foarte bine situația oamenilor în general, când zice: „De unde vin războaiele și sfezile între voi? Au nu de aici din poftele voastre cari se luptă în membrele voastre?”. Iată deci răspunsul hotărâtor și definit pentru toate generațiile rasei umane: e „poftea” sau dorința care a cauzat căderea omului dela fericire; și acea poftă sau dorință se luptă veșnic în membrele lui, dorind ca din nou să intre la „fericire”, — la acea fericire în care a fost pus omul de către Creatorul său. Omul însă, prin eforturile sale proprii, nu va putea nicicând ajunge la acea fericire. Numai o singură cale este care duce acolo — și acea cale e Isus Hristos. Da, amicilor mei, Isus Hristos, slăvit fie numele Lui în toate veacurile, căci în El sunt satisfăcute toate dorințele și aspirațiile noastre. El e suma totală și plinitatea a toată fericirea.

Căci ceea ce noi numim astăzi „civilizație”, cu care așa de mult ne lăudăm, după înțelesul lui Dumnezeu, nu e civilizație. Iar progresul de care mulți vorbesc

cu mândrie, a înmulțit crimele în așa grad, cum n'a fost în întreaga istorie a rasei umane. A mărit ura între oameni într'asa măsură, încât popoarele lumii s'au înarmat până în dinți și sunt gata ca să se încaiere din nou spre a se distruge întreolaltă cu invențiile lor, cari sunt rezultatul progresului civilizației moderne.

Apoi s'au înmulțit grijurile și nesiguranta, așa că la persoane care de altfel sunt tinere în ani, vezi urme brăzdate pe fețele lor — urme cari vorbesc și spun despre patimile lăuntrice care chinuesc sârmanul suflet încătușat. O neliniște grozavă a cuprins pe toți, și fiecare ar dori să meargă, — să meargă undeva... —, sufletul pare că e încătușat și ar dori cumva să iasă din sferile acestea, să așteie răspaus. Și prin toate acestea, se aude o voce — o voce pe care foarte puțini o aud — o voce blândă — o voce dulce, cerească —, o voce care zice: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă”. Da, e acea voce blândă a lui Isus, Fiul lui Dumnezeu, care ne îndeamnă să venim la El. „Nu vă îngrijiiți”, zice Isus prin vocea lui blândă, „nu vă îngrijiiți de viața voastră, ce veți mânca sau ce veți îmbrăca. Priviți la păsările cerului că ele nici nu samănă, nici nu seceră, nici nu adună în grânare, și totuși Dumnezeu se îngrijește de ele”.

Acestea, scumpi prieteni, sunt cuvintele Aceluia, care a străbătut cerurile și a venit în această lume a păcatului, ca să ne caute și să ne readucă din nou la fericirea din care am căzut. Căci în cele din urmă, ce câștig va avea omul de va dobândi toată lumea, însă în schimb își va pierde sufletul său?

Uniunea națională a femeilor baptiste din România

de Earl Truitt

(Urmare din pag. 1-a)

sul și pentru noi! Hristos așteaptă lucrul nostru! Hristos cere lucrul nostru!

10. Timpul în care trăim cere serviciul nostru cel mai credincios. Datoria către copiii noștri, trebuie să ne îndemne la lucru. Drumul lor de mâine va fi acela pe care îl croim noi astăzi. Lucrul nostru de astăzi, va micșora răul zilei de mâine, va fi o pildă bună pentru acei cari ne vor urma. Fetele se vor organiza și vor lucra alături de mamele lor. Și noi toate alături de frații noștri, vom lucra pentru o singură țintă, pentru un singur ideal: „înaintarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ”.

„Acolo sunt numai oameni de rând”

de G. Gălcior

Credincioșii, firește, sunt priviți de d-ta ca oameni de rând: numai servitori și servitoare. Și socotești, că e o înjosire prea mare să ai de a face cu astfel de oameni. Dar să mai iei parte la astfel de adunări? Numai gândul la așa ceva ți se pare jignitor. Dar să-ți spun o întâmplare. O doamnă din societatea înaltă spunea că nu poate suferi pe bărbatul ei, fiindcă acesta voia să aibă de a face cu „acești oameni” — e vorba de credincioși —, ca și cum ar fi de seama lui. Dar acest credincios îi spunea lămurit: „Da, da, credincioșii sunt de seama mea. Eram, cum bine știi, un bețiv. Și credincioșii erau tot ca mine, cel puțin unii dintre ei. Eram un păcătos pierdut și osândit la moarte. Și ei erau la fel cu mine. Am fost scăpat din această stare nenorocită numai prin harul lui Dumnezeu și sângele Domnului Hristos. Și ei tot așa au fost izbăviți. Eu sunt acum un copil al lui Dumnezeu ca și ei. Iată de ce ei sunt „frații și surorile mele”. Firește că aceste vorbe au trezit pe soția lui tot atât de puțin, cum te-ar trezi și pe d-ta, dacă și soția d-tale ți-ar vorbi tot așa. Dimpotrivă, trufia și tot întunerecul înfumurării s'a arătat tot mai tare și a început să strige soțului ei: „Miroase urit de tot acești oameni, și tu îmi aduci în camera mea întotdeauna mirosul acestor oameni de jos”.

Nu mult după asta a ajuns și ea un copil al lui Dumnezeu și atunci n'a mai vorbit așa, ci i-a părut tare rău, că a putut să spună așa ceva despre credincioși. Ii era rușine, oridecâte ori își aducea aminte de înfumurarea ei din vremurile de întunec. Și d-ta când te vei trezi, prin Duhul lui Dumnezeu, când îți vei recunoaște vina și păcatul, când, prin credința în jertfa Domnului Hristos, vei găsi la Dumnezeu iertarea tuturor păcatelor d-tale și pace pentru cuget, fără îndoială că nici d-ta nu vei mai putea înțelege cum poate cineva să fie atât de înfumurat față de credincioși. Și fii bine încredințat că-ți va fi rușine atunci, de tot ce ai spus despre cei credincioși. Atunci și adunarea, despre care acum vorbești cu atâta dispreț, va fi cea mai plăcută adunare pentru d-ta, căci vei afla că Domnul

Isus, Fiul lui Dumnezeu, El însuși este în mijlocul celor adunați în numele Lui. Domnul Isus însuși a spus: „Căci acolo unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18:20). Și vei mai înțelege atunci că, între cei credincioși, nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales, fiindcă Dumnezeu a ales lucrurile nebuine ale lumii, ca să facă de rușine

pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile joshnice ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt, pentruca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu” (I Cor. 1. 26—29).

De nu vei ajunge aici, negreșit, vederile d-tale despre creștinism și creștini nu se vor schimba. Și în starea aceasta va fi rău de tot de d-ta, fiindcă vei muri în păreri și în păcatele d-tale.

ȚINTA PENTRU FEMEILE BAPTISTE DIN ROMÂNIA

până la 1 Ianuarie 1940

1. Ca să fie organizată o societate trebuie să aibă o președintă, o vice președintă, o secretară, o casieră, alese de surori, în prezența păstorului sau a misionarului bisericii.

2. Ca să fie lucrătoare, societatea trebuie să aibă cel puțin 50 procente (o jumătate) din membrele bisericii la lucru în societatea misionară a femeilor.

O membră ca să fie lucrătoare, trebuie să îndeplinească trei lucruri:

a) Să ajute cu darurile ei la suportarea păstorului sau misionarului bisericii locale.

b) Să ajute cel puțin odată pe an la misiunea în străinătate, misiunea din țară, la misiunea între leproși, etc.

c) Să fie prezentă la 6 din cele 12 întruniri ale societății pe an.

3. Ca să fie lucrătoare, societatea

trebuie să se întrunească cel puțin de douăsprezece ori pe an, primind rapoartele conducătoarelor lor, citind Biblia, și desfășurând un program pentru zidirea celor prezente.

4. Ca să fie lucrătoare, societatea trebuie să aibă o zi de rugăciune specială în Decembrie pentru misiunea în străinătate și o zi de rugăciune specială în luna Martie, pentru misiunea din țară.

5. Ca să fie lucrătoare, societatea trebuie să fie abonată la „Farul Creștin” și „Călăuza”, de unde va primi sfaturi și material pentru programele ei.

6. Ca să fie lucrătoare, societatea trebuie să ajute pe cei săraci, lipsiți și bolnavi din comună, dându-le sprijin material și căutând să le arate pe Hristos ca Salvatorul lor.

PENTRU SĂNĂTATEA TA

Băile. Băile în general sunt de neapărată trebuință.

Băile de apă rece se fac în casă sau la rău. Apa nu trebuie să fie prea rece. Aceste băi la rău sunt un mijloc minunat pentru întremare după o boală, ajutate fiind de aerul curat și de lumina soarelui. Ele se recomandă tuturor celor săraci de sânge, slăbiților, celor nervoși, celor ce suferă de lipsă de somn, celor ce răcesc ușor. În apă se fac totdeauna mișcări, iar când ieșim, stăm mult la soare. Ofticoșii sunt opriți dela baia rece. Băile de apă rece sunt, pe lângă mijloc de curățenie trupească și un leac al multor boale: tifosul, frigurile, scar-

latina și orice boală cu fierbințeală.

Băile de apă caldă sunt cel mai bun mijloc de curățenie trupească și de întreținere a sănătății. Ele trebuie făcute cel puțin odată pe săptămână. Copiii mici vor fi scăldați în fiecare zi și spălați cu săpun. Baia caldă de apă curată este și un leac în multe boale: în lipsă de somn, răceli, dureri de mușchi, reumatism ușor, boale de rinichi, mâncărime de piele și urzicături. Baia nu trebuie să fie prea fierbinte. Cel mai potrivit timp pentru baie este seara, ca omul să intre în pat și să asude puțin.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

O SERBARE FRUMOASA și plină de bucurie, s'a ținut în biserica baptistă din Ciomeghiu, jud. Bihor, la 6 Febr., cu ocazia plecării la seminar a fr. Popa Petrică, care, în timpul vacanței de Crăciun, și-a dat silința în lucrul Domnului atât ca noi, tinerii cât și cu bătrânii, făcând misiune prin bisericile din Tâmașda, Salonta, etc. La această serbare au vorbit din cuvântul lui Dumnezeu, fr. Damșe și Petriță Ioan din com. Regina Maria, fr. Bodea din Ianoșda și a încheiat fr. Popa N. Petrică cu o vorbire arătând adevărata zi a Domnului. În tot timpul serbării corul de sub conducerea fr. Moldovan și muzica de sub conducerea fr. Lucaciu, au împodobit serbarea cu cântări frumoase. La sfârșitul serbării fr. Petrică a împărțit tractate.

Crefu.

CORUL MIXT și bărbătesc din Covăsânt, jud. Arad, dirijat de fr. Balta Traian, a vizitat biserica din Cuvin, jud. Arad, în 13 Febr. Programul tineretului a fost condus de fr. Farcaș, ajutat de fr. Ban Ioan și Lulușă Petru. Subiectul serbării a fost: Ce ne va despărți de dragostea lui Hristos?

TINERETUL BAPTIST din Pilul Mare, jud. Arad, a ținut o frumoasă serbare în 6 Febr., cu un program împodobit cu poezii și soluri, condus de fr. Drăgan Mihai. A cântat corul bărbătesc și mixt din loc.

FRĂȚII DIN JUDEȚELE TARNAVA MARE și Târnava Mică, s'au întrunit în biserica din Dumbrăveni sub conducerea fr. Mihai Flueraș. După darea de seamă a lucrului făcut în anul trecut, fr. Zaharie Apahidean, Gheorghită Lazar, D. Căluțu și alți frați, au propus înființarea unui fond de misiune, strângându-se din darurile celor prezenți, suma de 568 lei pentru acest scop. Iată o pildă frumoasă și demnă de urmat.

O FRUMOASA SERBARE a avut loc la 6 Febr. în biserica din Sighișoara. A luat parte un grup de frați din Hateg, jud. Hunedoara. Fr. Neicori Alex. ae-a vorbit din Cuvântul lui Dumnezeu Ora de rugăciune a fost condusă de fr. Apahidean, iar serviciul divin de fr. V. Spiridon din biserica Avrig. Dănsul a fost călugăr, dar dragostea lui Hristos l-a câștigat pentru Dumnezeu.

TINERETUL BAPTIST din cercul Fălești, jud. Bălți, a avut o frumoasă serbare la 2 Ian., în biserica din Fălești Noi, la care au participat frați și surori din 9 sate. Programul a fost condus de fr. Dumitru Banaru. A cântat corul din Fălești Noi, condus de fr. Porfir Romanel și s'au recitat poezii. Din cuvântul Domnului a vorbit fr. Ion Bantiuc, seminarist. Publicul fiind mișcat de Duhul Sfânt, de atunci avem ascultători în biserică.

BISERICA BAPTISTA din Hârtoțul Popii, jud. Bălți, a ținut o frumoasă serbare a școalei duminicale, în 25 Ian. Programul a fost condus de fr. Ion Pencovschi, din Fălești. În 29 August 1937, această biserică a fost sigilată, iar lucrătorii erunt bătuți. Dar astăzi putem slăvi pe Domnul în deplină libertate. La 8 Ian. s'a organizat Cercul Tineretului, sub conducerea fr. Al. Blazinschi.

A TRECUT LA CELE VEȘNICE fr. Ion Rusnac, la 9 Febr., după o lungă și grea suferință. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. Ioan Varvariuc, ajutat de fr. C. Sanduleac. A cântat corul mixt din Fălești Noi, condus de fr. Porfir Romanel.

Pentru misiunea în străinătate s'au primit următoarele sume: Bis. Fonești, 340 lei. Bis. Pescari, 60 lei. P. E. Bejan Hagi-Curda, 80 lei. Bis. Slatina Nero, 100 lei. V. Buzdugan, Madei, 50 lei. Iefta Botoca, Ghrodă 90 lei. Filip Nermiuciu, Săngeria, 150 lei. V. Stocala, Bosanci, 150 lei. Fr. Al. Imbroane, Opșitar, P. Vărtaci și Efrim, 1200 lei, salar misionarului din Jugoslavia. Și pentru Testamentele în Jugoslavia, 500 lei. Maței Popescu 200 lei. Găină Ioan, Glimboca, 50 lei. (Va urma). Casier L. L. Sezenov, str. Berzei 29, București 2.

IN BISERICA DIN TOPA DE SUS, s'a ținut cununia religioasă a fr. Sida D.

cu sora Zgârd R. Actul cununiei a fost oficiat de frați Glițe V. și Pușcaș I.

BISERICA BAPTISTA Română Fibiș, jud. Arad, ține să mulțumească pe această cale, tuturor acelor biserci, cari au fost cercetate de delegații noștri, însărcinați de a colecta ajutoare pentru zidirea bisericii din Fibiș și roagă pe Dumnezeu să le răsplătească din bogatele Sale binecuvântări pentru darul lor.

A INCETAT DIN VIAȚA sora Soca Fl. din Topa de sus, jud. Bihor, la 9. Febr. Serviciul înmormântării a fost condus de fr. Puie L. și V. Glițe.

S'A ȚINUT IN BISERICA din Pesac, jud. Timiș, o frumoasă serbare a tineretului, la 30 Ian. Programul a fost condus de fr. C. Pascu, ajutat de mai mulți vorbitori. S'au declamat poezii și a cântat corul din loc.

IN CEIȘOARA, jud. Bihor, a avut loc o serbare la 10 Febr., condusă de fr. Poțiu Vasile. A cântat muzica din Cotigleț și a vorbit fr. Puie L. De aici au plecat la Dușești, unde s'a ținut cununia religioasă a fr. Boțiu V. cu sora Glițe Ana. Actul căsătoriei a fost oficiat de fr. Vicaș Mihai și frații Dărăban și Puie L., au servit din Cuvântul Domnului. A cântat muzica din Cotigleț, iar printre numeroșii ascultători, a fost și d-na directoare a școlii primare.

NOU! *Mari reduceri* **NOU!** **și rabate la literatură!**

Comitetul nostru de literatură, a hotărît în ultima ședință, mutarea Depozitului de literatură la Arad. Conducător al Depozitului este fr. Dănilă Pascu.

Odată cu aceasta s'au hotărît reduceri foarte mari la mai multe cărți arătate mai jos, după cum și acordarea de rabate mai mari revânzătorilor.

Se dă rabat de 30 la sută dacă se comandă dela 15 bucăți de același fel, în sus, la următoarele cărți:

Femeile în Noul Testament, prețul vechiu 25 lei, prețul de acum 20 lei.

Celălalt tâmplar, prețul vechiu 25 lei, prețul de acum 15 lei.

Tristul păstor, prețul vechiu 12 lei, prețul de acum 10 lei.

Femeia în slujba regească, prețul vechiu 35, prețul actual 25 lei.

Viața de familie în Biblie, prețul vechiu 40 lei, prețul de acum 35 lei.

Datoria bisericilor către predicatorii lor, 2 lei.

Credința și misiunea baptistă, 18 lei.

Doctrinile biblice, 30 lei.

La toate cele de mai sus se dă rabat de 30 la sută!

Se acordă rabat de 20 la sută dacă se comandă dela 15 buc. de acelaș fel, în sus, la următoarele cărți:

Ana din Ava, prețul vechiu 40 lei, prețul de acum 35 lei.

Maria Slessor, 25 lei.

Odată cu aceste cărți, puteți comanda Biblii mici cu trimiteri, 100 lei și testamentele cu titluri și psalmi 20 lei.

Comenzile se fac contra ramburs la adresa:

DEPOZITUL DE LITERATURĂ, Arad, Str. Fabricii 20.

Nu comandați altă literatură decât pe aceea pe care o vedeți publicată în FARUL

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Ale cui sunt vaietele?

— De sunt fără Dumnezeu, vai mie! Iov 10:15.

— Vai beutorilor de vin! Prov. 23:29-30.

— Vai celor ce adaugă casă lângă casă! Isa. 5:8.

— Vai de cei ce, sculându-se dis de dimineață alcargă după beuturi îmbătătoare! Isa. 5:11.

— Vai de cei ce trag nedreptatea cu funiile minciunii! Isa. 5:18.

— Vai de cel ce dă aproapei său să bea! Hab. 2:15.

— Vai de cei ce zic răului bine, și binelui rău! Isa. 5:20.

— Vai de cei tari, când este vorba de beut vin! Isa 5:22.

— Vai de cei ce hotăresc hotărâri nelegiuite! Isa. 10:1.

— Vai de cununa îngâmfată a bețivilor! Isa. 28:1.

— Vai de păstorii ce strică și risipesc oile turmei Mele, zice Dumnezeu! Ier. 23:1.

— Vai de cel ce își zidește casa cu nedreptate, care pune pe aproapele său să-i lucreze degeaba, fără să-i dea plată! Ier. 22:13.

— Vai de profeții nebuni! Ezech. 13:3.

— Vai de cel ce strânge câștiguri nelegiuite pentru casa lui! Hab. 2:9.

— Vai celor ce cugetă fărădelege! Mica 2:1.

— Vai de cel nelegiuit! Isa. 3:11.

— Vai de păstorul de nimic, care nu are grije de oi! Zah. 11:17.

— Vai vouă conducători ai orbilor! Mat. 23:13.

— Vai vouă cărturari și farisei fățarnici! Mat. 23:13.

— Vai de lume din pricina prilejurilor de poticnire! Mat. 18:7.

— Vai ție Horazine, vai ție Betsaido! Mat. 11:20-24.

— Vai de conducătorii cari lau hotărâri, fără Dumnezeu! Isa. 30:1.

— Vai mie, de nu voi predica Evanghelia! I. Cor. 9:16. *I. Mărcuț.*

Scris cu sânge

— Intr'o veche mănăstire budistă la Kushan, lângă Shanghai, sunt câteva cărți sfinte. Ele sunt numite „cărțile sângelui”, și pentruce? Pe din afară ele seamănă cu toate celelalte cărți mari, dar când cercetăm cutia în care sunt păstrate și vedem grija cu care sunt purtate, ne dăm seama că ele trebuie să aibă o importanță mai mare ca toate celelalte. Aceasta e din pricină că ele sunt scrise cu sânge, — nu de animal, ci de oameni, — oameni cărora li s'a dat însărcinarea să scrie viața lui Budha, cu propriul lor sânge. Sângele obișnuit se zice că se face negru după un timp,

datorită sării ce o conține. Astfel călugărul, care vrea să aducă această jertfă, trebuie să scoată toată sarea din corpul său și timp de cinci ani, înainte de a începe să scrie, trebuie să scoată sarea din hrana sa, mâncând verdețuri și orez. Atunci, zi după zi, cu rugăciuni și meditațiuni, el taie mici răni în vârful limbii ori într'un deget și sângele curge într'un vas mic. El trăiește unul sau mai mulți ani, dar mai degrabă ori mai târziu, poate înainte ca să-i fie scrisă cartea, moare, din cauza pierderii sângelui mult. Cu creștinii nu este așa. Domnul și Mântuitorul nostru ne dă sângele Său și noi scriem viața Lui în viețile noastre.

Speranța e în tinereț

— Dr. Beddel spune: „În tot timpul cât am predicat Evanghelia, n'am cunoscut mai mult de trei persoane peste vârsta de 50 de ani pe cari i-am auzit ridicând întrebarea: „Ce să fac ca să fiu mântuit?” Marea majoritate a celor mântuiți, sunt mântuiți în tinerețe”.

— Dr. Spencer a examinat o mie de persoane cari mărturisesc credința în Isus Hristos: 548 au fost întorși la Dumnezeu sub vârsta de 20 de ani, 337, înainte de a ajunge la 30 de ani, 86, înainte de 40 de ani, 15, înainte de 50 de ani, 5, înainte de 60, și unul singur înainte de 70 de ani.

— Dr. H. Bonar din Londra, avea 252 membri în biserica sa, cari mărturiseau pe Hristos ca Domn. 138 s'au sculat să mărturisească faptul, că au găsit pe Domnul înainte de a ajunge vârsta de 20 de ani, 85 au fost întorși la Domnul între anii 20-30; 22 între 30 și 40; și 7 peste 40 de ani.

Tinerețea e timpul să căutăm pe Domnul, Timpul, ca să-ți asiguri marea răsplată, Totuși, atâta vreme cât lampa mai arde, Cel mai rău păcătos se poate întoarce.

Înțeleptul spune:

Fără îndoială, vorbind în general, sunt de zece ori mai multe femei în biserică decât bărbați, — dar sunt de 30 de ori mai mulți bărbați în închisoare, decât femei. *Cugetă-te la aceasta.*

Dacă nu ai poftă de mâncare, trebuie să fie ceva rău în stomacul tău. E bine să mergi la un medic. Și dacă nu simți foame pentru hrană mentală și duhovnicească, du-te mai bine la Medicul cel bun să-ți cerceteze inima și conștiința, căci trebuie să fie ceva rău în ele. *Cugetă-te la aceasta.*

Niciodată nu-i cere lui Dumnezeu să facă ceva, ceea ce poți face tu. E o in-

sultă, un blestem, să rogi pe Dumnezeu să facă, ceea ce tu însuși trebuie să faci.

Un predicator poate invidia pe un dentist. El știe că bolnavii săi vin la el ca să-și repare ori să-și scoată dinții lor proprii. Pe când membrii într'o biserică, găsesc acea predică cea mai bună, în care păstorul scoate dinții aproapei lor. Afară de aceasta, acum se scot dinții fără durere, dar nu este predică fără durere, pentrucă adevărul totdeauna rănește. Pentru acesta nu este injeție *Cugetă-te la aceasta.*

O hotărâre nenorocită

— D. L. Moody se abătu odată din drumul său într'un hotel, în Filadelfia și dădu numele său funcționarului de serviciu al hotelului. În acel moment, un domn bine îmbrăcat se apropie de el și zise: „Sunteți dv. dl. Moody?” — „Da”, zise el, „eu sunt”. „Bine”, zise omul. „Mă întreb dacă vă mai amintiți de mine. Dv. predicați odată în orașul River Hudson și eu doream să mă pocăiesc. Mi-am spus: „Voi merge acasă să mă hotăresc”. — „O, da”, zise Moody, „îmi amintesc”. „Și ce ai făcut?” — „M'am dus acasă”, zise omul, „am șezut în biblioteca mea și am pus pe hârtie toate lucrurile pe cari ar trebui să le părăsesc, dacă aș fi un pocăit, și pe cealaltă parte, toate lucrurile pe cari le-aș câștiga. Atunci, mi-am plecat cu hotărâre capul în mâini și am zis: „Nu mă voi pocăi”. Și Moody spune că acel om s'a dat înapoi, și-a încredunțat brațele și fața sa a luat o înfățișare de nedeseris, în timp ce strângându-și pumnii și scrâșnind din dinți, a zis: „Din acea zi am urât pe Dumnezeu. L-am urât”.

Hotărâri bune

Economisiți timpul vostru. Mai multe zile risipite la începutul săptămânii, nu pot fi refăcute Sâmbăta.

Roagă-te. Roagă-te neincetat, cu stăruință și conștiincios.

Fii cuviincios. Nu întrebuița slujba ta pentru a acoperi necuviința și necum-pătarea.

Practică ceea ce predici, ca alții să poată urma exemplul tău.

Nu aștepta ceva din nimic.

Să nu acuzi pe alții de necinste, chiar când tu ai dovezi. Dovezile pot să te rătăcească și cel acuzat poate e prea nobil, ca să ț-o spună.

Adu-ți aminte să experiența schimbă punctul nostru de vedere. Oprește-te de a condamna faptele și purtările altora, dacă nu știi din experiență cum pot fi îndreptate.